

Sygn. akt I CSK 262/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku A. R.

przy uczestnictwie B. S., X. S., J. R., M. R. i Z. N.

o zasiedzenie służebności gruntowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników B. S. i X. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 12 października 2012 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Powód Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołano się na oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona, lektura zaskarżonego wyroku nie dowodzi bowiem oczywiście nieprawidłowego wyłożenia lub zastosowania prawa. Po drugie, istotne zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania dotyczy tego, czy art. 5 k.c. może być podstawą oddalenia powództwa o stwierdzenie zasiedzenia. Zauważyć trzeba, że zagadnienie to nie powinno budzić wątpliwości. Artykuł 5 k.c. dotyczy korzystania ze swojego prawa, tymczasem występowanie o stwierdzenie zasiedzenia nie jest korzystaniem z prawa materialnego, a jedynie z prawa procesowego (dążeniem do procesowego potwierdzenia skutku, jaki wywołało zdarzenie faktyczne) - w konsekwencji orzeczenie ma wyłącznie charakter deklaracyjny. Nie jest zatem możliwe oddalenie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia ze względu na naruszanie przez ten wniosek art. 5 k.c. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07 w kontekście zasiedzenia przez Skarb Państwa. Z tego też względu wskazane w skardze zagadnienie prawne należy uznać za wyjaśnione.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

jw